

Arrest

nr. 69 677 van 8 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 15 juli 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 19 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. VINOIS loco advocaat D. ANDRIEN en van attaché E. MAES, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en het soennitisch geloof aanhangt, verklaart afkomstig te zijn van de wijk 'al Zubeir' in Basra. U zou er het beroep van kapper hebben uitgeoefend. Uw vader zou actief zijn geweest voor de Baathpartij van voormalig president Saddam Hussein. Hij zou binnen de partij een hoge positie hebben bekleedt, namelijk 'Udu Firqa'. Uw vader zou opposanten van het Baathregime hebben gearresteerd en deserteurs hebben opgespoord. Af en toe zou hij ook de Iraans/Iraakse grens hebben moeten bewaken. Ook uw broer (O.) zou één jaar lang actief zijn geweest voor de Baathpartij. Hij zou zijn belast met de bewaking van een gebouw van de Baathpartij. Uzelf zou geen politieke

activiteiten hebben ontplooid in uw land van herkomst. Na de val van het Baathregime in 2003 zouden leden van sjiietische milities regelmatig naar het huis van uw vader zijn gekomen, op zoek naar hem. Hoewel uw vader voornamelijk thuis zou zijn gebleven zou hij nooit zijn gevat door zijn belagers. In 2006 zou uw broer door sjiietische milities zijn vermoord. Uw vader zou in 2008 zijn omgebracht door deze milities. Na de moord op uw vader zou u nog een tijdje in 'al Zubeir' hebben gewoond. Enige tijd na de dood van uw vader zou u ook zijn bedreigd. Zo zou u een anonieme dreigbrief met een kogel hebben ontvangen. Eerder zouden militieleden u via uw burens hebben bevolen uw ouderlijk huis te verlaten. U zou anders hetzelfde lot te wachten staan als uw vader en broer. Uit vrees voor vervolging door sjiietische milities vanwege het engagement van uw vader bij de Baathpartij zou u hebben besloten uw land te ontvluchten en zou u op 23 augustus 2010 naar Turkije zijn gereisd. Vervolgens zou u illegaal per vrachtwagen naar België zijn doorgereisd waar u op 1 september 2010 een asielaanvraag heeft ingediend.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen. Er zijn ernstige twijfels gerezen omtrent de geloofwaardigheid van het politiek activisme van uw vader bij de Baathpartij, de reden waarom hij, samen met zijn twee zoons, werd gevisieerd.

Vooreerst kon u het lidmaatschap van uw vader en/of van uw broer bij deze partij op geen enkele wijze staven met enig begin van bewijs. Vervolgens bleek u als zoon van een 'hogere Baathist' over zeer weinig informatie te beschikken omtrent de loopbaan en de activiteiten van uw vader bij de Baathpartij. Uzelf verklaarde dat uw vader vijf à zes jaar lang een hoge positie zou hebben bekleedt bij de Baathpartij, namelijk 'Udu Firqa'. Hiervoor zou hij een lage rang hebben gehad, namelijk 'Nassier' (zie gehoorverslag CGVS). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd blijkt immers dat er tussen de rang van 'Nassier' en 'Udu Firqa' nog vier rangen bestonden in de hiërarchie. U heeft hier blijkbaar geen weet van. Uzelf kwam niet verder dan in vage en algemene bewoordingen aan te geven dat hij zou zijn gepromoveerd vanwege zijn 'goede werk'. Inhoudelijk omschreef u dit 'goede werk' als opposanten arresteren en deserteurs opsporen, niets meer en niets minder. Taken die hij volgens u ook al als 'Nassier' zou hebben uitgevoerd. Heel af en toe zou hij als 'Udu Firqa' de Iraans/Iraakse grens hebben bewaakt (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, p. 6). Bovenstaande getuigt van weinig details over de preciese activiteiten en de opeenvolgende promoties van uw vader bij de Baathpartij.

Bovendien is het zeer merkwaardig dat uw vader pas in 2008, vijf jaar na de val van het Baathregime in 2003, plots zou zijn vermoord door sjiietische milities (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Immers, uzelf verklaarde dat hij tijdens het oude regime Baathverantwoordelijke zou zijn geweest van uw woonwijk en de aangrenzende wijk. Hij zou in deze wijken sjiietische opposanten en deserteurs hebben aangegeven (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, p. 6, p. 10). Dit zijn zaken waarmee hij zich zeker niet geliefd zal hebben gemaakt, wel integendeel. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat sjiietische milities niet eerder, tijdens de eerste jaren na de val van het oude regime, wraakacties hebben uitgevoerd jegens uw vader. Uw uitleg als zouden ze al die jaren wel gepoogd hebben uw vader aan te houden maar hij telkens zou hebben kunnen ontkomen houdt geen steek (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Immers, uzelf verklaarde dat uw vader gedurende de vijf jaren na de val van het Baathregime voornamelijk in zijn eigen huis is blijven wonen. Slechts sporadisch zou hij 's nachts bij verwanten zijn gaan slapen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5; p. 6, p. 9, p. 10). Nochtans zouden militieleden gedurende deze vijf jaar slechts twee keer zijn huis zijn binnengevallen en hem ook toen niet hebben gevonden omdat hij zich in een put in zijn huis zou hebben verscholen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Bovenstaande is weinig overtuigend. Immers, na de val van het Baathregime controleerden en domineerden sjiietische milities de zuidelijke provincies waaronder Basra. Het is dan ook weinig geloofwaardig dat ze al die jaren nooit de kans zouden hebben gezien uw vader bij de kraag te vatten. Dat dit niet is gebeurd kan er enkel op wijzen dat uw vader niet het politieke profiel had dat u naar voren brengt om uw asielrelaas te onderbouwen.

Dient tevens aangestipt dat u als zoon van een hogere en dus overtuigde Baathist over weinig elementaire informatie beschikt omtrent de historie, structuur en organisatie van de Baathpartij. Zo verklaarde u geheel in strijd met de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd dat 'Nassier' de laagste rang zou zijn geweest binnen de partij en 'Udu Farah' de hoogste. Ook verklaarde u verkeerdelijk dat de rang 'Nassier' in hiërarchische lijn zou zijn opgevolgd door de rangen 'Mutaqadam', 'Udu Farah', 'Udu Firqa', 'Udu Shuhba' en (opnieuw) 'Udu Farah' (zie gehoorverslag CGVS, p. 5, zie ook de informatie van het CGVS waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd). Vervolgens verklaarde u in tegenstrijd met diezelfde informatie van het CGVS dat de groepsstructuur 'Shuhba' bij de Baathpartij kleiner zou zijn geweest dan de 'Firqa' (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, zie ook de informatie van het CGVS waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier). Ook wist u ook niets te vertellen over de

Baathideologie. U kwam in dit verband niet verder dan te stellen dat de partij werd opgericht om het land te controleren, een uitleg die getuigt van weinig sympathie noch affiliatie met de Baathpartij, wat opnieuw bijzonder opmerkelijk is voor iemand die verklaart de zoon van een hooggeplaatst en overtuigd Baathist te zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 5).

Bovenstaande vaststellingen ondergraven de geloofwaardigheid van het activisme van uw vader alsook van uw broer voor de Baathpartij. Tevens merkwaardig is dat u niet wist te vermelden in welk jaar uw broer zich bij de partij zou hebben aangesloten waarvoor hij een jaar lang actief zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 1).

Uw uitleg voor uw onwetendheid over de Baath en over het engagement van uw vader, namelijk dat u zelf niet actief bent geweest voor de Baathpartij, is niet afdoende. Immers, uzelf verklaarde dat uw moeder, vader en broer u zouden hebben geïnformeerd over het politiek activisme van uw vader (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). Bovendien kan van een zoon van een hogere Baathist aangenomen worden dat hij minstens kennis heeft van de meest elementaire informatie over de Baathpartij. Er mag bovendien worden aangenomen dat uw vader als overtuigd Baathist de idealen en standpunten van de partij ook thuis in het gezin, zeker ten aanzien van zijn zoons, moet hebben verkondigd. Daarenboven verklaarde u vanwege het hogere profiel van uw vader bij de Baathpartij voorwerp te zijn geworden van vervolging. Meer nog, heel uw familie zou hierdoor zijn gevisieerd en uw vader en broer zouden zijn vermoord. U zag zich hierdoor genoodzaakt uw land van herkomst te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 1, p. 4, p. 8 t.e.m.12). Van een persoon die meent vervolgd te worden vanwege het politiek activisme van naaste familieleden mag worden verwacht dat hij zich voldoende heeft geïnformeerd omtrent dit politiek engagement teneinde het eigen vervolgingsrisico beter te kunnen inschatten.

Ook uw analfabetisme (zie gehoorverslag CGVS, p. 1, p. 11) is in deze dan ook geen afdoende uitleg voor uw onwetendheid. Opnieuw is het hoogst merkwaardig dat u als zoon van een hooggeplaatst Baathist nauwelijks scholing heeft genoten. Nochtans werden een goede scholing en een degelijk onderwijs door de Baath hoog in het vaandel gedragen. U zou zelf slechts drie jaar naar de lagere school zijn gegaan, en u verklaart dat u met moeite kan lezen noch schrijven. Mocht uw vader werkelijk voor de Baath actief zijn geweest, bovendien op hoog niveau, zou dit haast ondenkbaar zijn. U wijt dit alles aan de slechte economische situatie in Irak ten tijde van het regime van Saddam Hussein. Maar uw broer (O.) zou dan weer wel zijn middelbare studies hebben kunnen afmaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 1-2). Daarenboven is het algemeen geweten dat Baathisten vele privileges kregen, zeker ook op het vlak van onderwijs. U beaamde overigens dat uw vader een goed loon kreeg, zowel van het Ministerie van Olie als van de partij zelf (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw uitleg raakt aldus kant noch wal. Opnieuw doet dit alles ernstige twijfels rijzen bij uw verklaring dat uw vader voor de Baath actief was.

Ook uw verklaring als zou u lijden aan geheugenstoornissen (zie gehoorverslag CGVS, p. 1, p. 2) is niet overtuigend. Immers, u heeft geen enkel medisch attest neergelegd ter staving van deze problemen.

Bovendien verklaarde u voor deze klachten tot op heden zelfs geen geneesheer te hebben geconsulteerd (zie gehoorverslag CGVS, p. 2).

Gezien de ongeloofwaardigheid van het beweerde engagement van uw vader en broer bij de Baathpartij kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan de daaruit voortvloeiende problemen die u zou hebben gekend met sjiietische militieën.

In deze context wist u niet te verduidelijken hoelang na de moord op uw vader u nog in 'al Zubeir' zou hebben gewoond (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). U wist niet te vertellen of het om een periode van maanden of jaren zou zijn gegaan. Als reden voor uw onwetendheid gaf u weerom uw geheugenstoornissen aan (zie gehoorverslag CGVS, p. 11).

Alle bovenstaande vaststellingen bevestigen de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas. Uw voorgelegde overlijdensakten van uw vader en broer zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen. Immers, u brengt geen stukken aan waaruit uw familieband met deze personen kan blijken. Bovendien, deze documenten vermelden wel dat de twee personen waarvan hier sprake is door kogelschoten werden gedood maar geven geen verdere informatie over de omstandigheden waarin dit zou zijn gebeurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 8, p. 9). Uw voorgelegde identiteitskaart en nationaliteitsbewijs bewijzen weliswaar wel uw identiteit en afkomst uit Basra, welke hier niet ter discussie staan, maar voegen geen extra elementen toe aan uw asielrelaas.

Naast de toekenning van een beschermingsstatus op individuele gronden, kan een Iraakse asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Asielzoekers uit Centraal-Irak krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio; dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken. De subsidiaire beschermingsstatus wordt bijgevolg niet aan elke Iraakees toegekend.

Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de algemene veiligheidssituatie

voor burgers in Irak sinds 2008 opmerkelijk is verbeterd en anderzijds dat deze veiligheidssituatie regionaal erg verschillend is (zie bijgevoegde SRB's "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak", dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burgerslachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010.

De geografische spreiding van het geweld en het daarbij behorende risico voor burgers is regionaal nog steeds erg verschillend. De gerapporteerde incidenten vonden vooral plaats in de vijf Centraal-Iraakse provincies waar de veiligheidssituatie voor burgers nog steeds erg problematisch blijft. In de zuidelijke provincies is de veiligheidssituatie echter sinds geruime tijd erg verbeterd en is het aantal veiligheidsincidenten en aanslagen laag. De veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak is relatief stabiel.

Het geweld in Irak neemt nog steeds verschillende vormen aan. Het geweld werd in 2009 en in 2010 overwegend veroorzaakt door bomaanslagen van diverse aard.

In het zuiden blijft de aanwezigheid van sjiitische milities het grootste veiligheidsprobleem. Sommige sjiitische militante groeperingen pleegden kleinschalige aanslagen tegen de Amerikaanse aanwezigheid en de Iraakse veiligheidsdiensten. De vele kleine explosies (meestal "improvised explosive devices" of IED's) veroorzaakten weinig slachtoffers, maar eerder materiële schade. Het aantal incidenten met IED's is sinds midden 2009 opmerkelijk gedaald.

In mei en augustus 2010 werden over heel Irak en ook in het zuiden een aantal gecoördineerde aanslagen gepleegd waarbij vele burgerslachtoffers vielen. Buiten deze sporadische aanslagen is de veiligheidssituatie in Zuid-Irak wel relatief stabiel gebleven (zie bijgevoegde SRB "Actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak" dd. 17 mei 2011 en "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

Ook UNHCR maakte reeds in april 2009 een duidelijk onderscheid tussen de veiligheidssituatie in de vijf Centraal-Iraakse provincies en de zuidelijke provincies. UNHCR riep toen rekening houdend met het reële risico op ernstige schade voor burgers in de context van het gewapend conflict nog steeds op tot het automatisch bieden van complementaire vormen van bescherming aan Irakezen uit de vijf Centraal-Iraakse provincies doch adviseerde voor Irakezen uit Zuid-Irak een beoordeling van het risico op individuele basis (zie "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of Iraqi asylum-seekers" van april 2009, p. 18-21 en "Note on the Continued Applicability of the April 2009 UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Iraqi Asylum-Seekers" van juli 2010).

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in de zuidelijke provincies van Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U komt uit de stad Basra in Zuid-Irak waar de algemene veiligheidssituatie actueel relatief kalm is. De veiligheidssituatie bleef er de voorbije twee jaar zo goed als ongewijzigd. Alhoewel de stad in mei en augustus 2010 met enkele grote aanslagen werd geconfronteerd, zijn - volgens verschillende bronnen - de Iraakse politiediensten en het Iraakse leger voldoende krachtadig om een terugkeer van de milities tegen te gaan en de algemene veiligheidssituatie onder controle te houden (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak" dd. 20 december 2010).

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Basra, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Basra in Zuid-Irak actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Basra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de motiveringsplicht geïncorporeerd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de schending van de artikelen 57/6 en 48/3 van de vreemdelingenwet, de schending van de artikelen 197, 198, 199 en 203 van het "Handbook on Procedures and Criteria for

Determining Refugee Status”, de schending van de zorgvuldigheidsplicht en het behoorlijk bestuur, de schending van artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, de schending van het beginsel van de bewijskracht die aan akten dient verleend te worden en de regels die de bewijslast bepalen, voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 195, 196 en 197 van het *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*.

Hij stelt dat krachtens de artikelen 197, 198 en 199 van het *“Handbook on Procedures”* onjuiste verklaringen op zich niet een voldoende reden zijn om de status te weigeren en de interviewer de verantwoordelijkheid heeft om deze verklaringen in het licht van de omstandigheden van elk dossier te interpreteren. *In casu* begaat de commissaris-generaal volgens verzoeker een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie aan te nemen.

Aangaande het lidmaatschap van de Baathpartij van zijn vader en broer argumenteert verzoeker dat de commissaris-generaal zijn onwetendheid veel te streng heeft beoordeeld. Hij bevestigt dat hij zelf nooit bij de Baathpartij betrokken was en meer dan genoeg antwoorden heeft kunnen geven voor een jonge analfabete Iraakse burger. De commissaris-generaal dient volgens verzoeker rekening te houden met het feit dat hij ongeschoold is. Verzoeker merkt op dat hij bovendien geen interesse heeft voor politiek. Aangezien zijn vader weinig thuis was en zich niet veel om zijn zoon bekommerde, heeft hij hem niet gedwongen om naar school te gaan. Verzoeker stelt dat hij nooit graag naar school is geweest en zijn resultaten niet echt denderend waren zodat hij snel met de scholing is gestopt.

Betreffende het feit dat zijn vader zo lang heeft overleefd na de val van het Baathregime stelt verzoeker dat hij niet kan verklaren waarom de vervolgers zijn vader niet eerder hebben gedood. Wel weet hij dat ze twee maal hun huis binnengedrongen zijn maar dat zijn vader zich kon verbergen in een put en niet gevonden werd. Verzoeker wijst op het feit dat zijn broer reeds in 2006 vermoord werd wat voor de vervolgers bijna gelijk is aan de moord op zijn vader zelf. Hij betoogt dat men uit deze feiten kan afleiden dat welbepaalde sjiïeten het op zijn familie gemunt hebben en niet gerust gesteld zullen zijn tot alle mannen van de familie dood zullen zijn. Het kan volgens verzoeker ook zijn dat zijn familie niet onmiddellijk terug gevonden werd door de vervolgers. Verzoeker merkt op dat volgens de UNHCR Guidelines van april 2009 het risico voor oude Baathisten pas ter gelegenheid van de verkiezingen in 2005 opliep. Hij voert aan dat de vervolgers misschien hoopten op het feit dat een bezoek bij hen thuis erg genoeg zou zijn om hen ervan te overtuigen het huis, de regio of het land te verlaten. Pas toen zijn vader niet op de vlucht sloeg, zelfs na de bezoeken en de moord op zijn broer, besloten ze hem te vermoorden.

Verzoeker betoogt dat het gevolg dat de commissaris-generaal trekt uit zijn onwetendheid omtrent de Baathpartij niet zo logisch is. Hij verwijst naar zijn verklaringen inzake de context waarin hij is opgegroeid en zijn persoonlijke interesses en merkt op dat hij geheugenproblemen heeft. Verzoeker citeert artikel 27 van het KB tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en verwijst naar rechtspraak van de Raad van State.

Verzoeker wijst erop dat hij zijn nationaliteit en afkomst heeft kunnen aantonen op grond van zijn verklaringen en de door hem neergelegde documenten. Hij benadrukt dat dit aantoont dat hij meewerkt. De commissaris-generaal heeft de overlijdensaktes van zijn vader en broer niet in acht genomen en heeft het beginsel van de bewijskracht die ze aan akten dient te verlenen, geschonden evenals de regels die de bewijslast bepalen, voortvloeiend uit artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek, artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek en de artikelen 195, 196 en 197 van het *“Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status”*. Verzoeker stelt dat de overlijdensaktes de manier vermelden waarop zijn vader en broer gedood werden, meer bepaald door een kogel, hetgeen aansluit bij zijn relaas. Hij wijst op het feit dat de overlijdensaktes personen betreffen met dezelfde familienaam als deze van zichzelf, wat redelijkerwijze aantoont dat het om vader en zoon gaat.

Verzoeker betoogt dat hij deel uitmaakt van een risicogroep, zoals bepaald in de *“Eligibility Guidelines for assessing the protection needs of Iraqi asylum seekers”* van april 2009 van UNHCR. Hij stelt dat zijn asielerlaas heel nauwkeurig onderzocht dient te worden nu hij een gevaarlijk profiel vertoont.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Hij merkt op dat niet betwist wordt dat hij uit Basra afkomstig is. Verzoeker verwijst naar de *“Subject Related Briefing”* over Zuid-Irak en internetartikels over Basra en stelt dat er niet automatisch van uitgegaan kan worden dat hij in geen geval slachtoffer zal worden van willekeurig geweld. Hij wijst op twee grootschalige bomaanslagen die op 10 mei 2010 en 25 augustus 2010 plaatsvonden. De intensificatie van de onveiligheid is volgens verzoeker te wijten aan de verhoogde activiteit van de opstandelingen in het Noorden van Basra-stad, ook al zijn de veiligheidsdiensten in Basra goed georganiseerd. Hij betoogt dat de economische pers de neiging heeft om de veiligheidssituatie in Basra beter te quoten dan ze werkelijk is en wijst op het feit dat vele investeerders het gemunt hebben op deze stad. Deze investeerders rekenen volgens verzoeker niet op de bestaande veiligheidsdiensten maar worden uitgenodigd een beroep te doen op privé-milities voor het verzekeren van hun veiligheid. Verzoeker voert aan dat naast de aanslagen, ook de woede van de lokale bevolking kan uitbreken en zorgen voor een verminderde veiligheid.

2.1.3. Verzoeker verwijst naar het beginsel van het voordeel van de twijfel geïncorporeerd in het *“Handbook on Procedures”* en naar het feit dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meermaals oordeelde dat het objectief risico primeert op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas.

2.1.4. Verzoeker brengt bij verzoekschrift drie nieuwe stukken bij die hij op 14 juli 2011 per fax heeft ontvangen van het Rode Kruis. Het betreffen de identiteitskaart van verzoekers moeder, een brief van de groep *“Jeys El Mahdi”* van 3 augustus 2010 waarin verzoeker met de dood wordt bedreigd en een klachtbrief van 7 augustus 2010 van verzoekers zus ten aanzien van de politie naar aanleiding van de ontvangen bedreigingen en het onder vuur nemen van het huis van verzoeker door *“Jeys El Mahdi”* op 5 augustus 2010.

2.1.5. Ter terechtzitting legt verzoeker de vertaling neer van de bij verzoekschrift bijgebrachte stukken, informatie over de veiligheidssituatie in Basra en een doktersattest.

2.2.1. De door verzoeker aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden. Verzoeker duidt niet nader aan welk *“beginsel van behoorlijk bestuur”* hij, benevens het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, geschonden acht en preciseert evenmin op welke wijze dit zou zijn gebeurd zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

2.2.4. Betreffende de aangevoerde schending van een aantal paragrafen uit de proceduregids van UNHCR stelt de Raad vast dat deze proceduregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

2.2.5. Waar verzoeker de schending inroept van artikel 1315 van het Burgerlijk Wetboek blijkt dat dit artikel bepaalt: *“Hij die de uitvoering van een verbintenis vordert, moet het bestaan daarvan bewijzen. Omgekeerd moet hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs leveren van de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.”* Daar dit artikel enkel betrekking heeft op een verbintenisrechtelijke context kan het niet nuttig worden ingeroepen in de asielprocedure aangezien er geen sprake is van een verbintenissencontext tussen de overheid en de asielzoeker.

Ook de aangevoerde schending van artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek, dat bepaalt: *“Iedere partij moet het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert”*, is niet dienstig daar de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal op eigen regelen gegrond is zodat het Gerechtelijk Wetboek niet het gemeen recht is dat toepasselijk is. Artikel 870 van het Gerechtelijk Wetboek is als dusdanig niet van toepassing op de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal.

2.2.6. De uitdrukkelijke motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in het artikel 57/6 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de procespartij in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid een beslissing heeft genomen, zodat de rechtszoekende kan oordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij een beperkte kennis heeft omtrent de activiteiten van zijn vader en broer voor de Baathpartij en de ideologie en organisatie van deze partij.

Verzoeker heeft immers vage verklaringen afgelegd betreffende (i) de activiteiten en de loopbaan van zijn vader bij de Baathpartij, waar hij heeft gesteld dat zijn vader van de rang van 'Nassier' direct is gepromoveerd tot 'Udu Firqa' vanwege zijn goede werk, dat hij als 'Nassier' en als 'Udu Firqa' deserteurs en opposanten arresteerde en als 'Udu Firqa' tevens grenscontroles uitvoerde aan de Iraans-Iraakse grens (administratief dossier, stuk 4, p. 5-6); (ii) de ideologie van de Baathpartij, waaromtrent hij heeft verklaard: "*Ik ken de ideologie van de Baathpartij niet, de partij is opgericht om het land te controleren*" (*ibid.*, p. 5); (iii) het jaar waarin zijn broer zich heeft aangesloten bij de Baathpartij waar hij heeft verklaard: "*Dat weet ik niet precies, hij is maar een jaar bij de Baathpartij geweest*" (*ibid.*, p. 1).

Tevens stroken verzoekers verklaringen inzake de structuur en de organisatie van de Baathpartij niet met de landeninformatie zoals die uit het administratief dossier blijkt. Zo heeft hij verklaard dat (i) de rang 'Nassier' in hiërarchische lijn wordt gevolgd door de rangen 'Mutaqadam', 'Udu Farah', 'Udu Firqa', 'Udu Shuhba' en 'Udu Farah' die de hoogste graad is (*ibid.*, p. 5), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat de rang 'nasîr' gevolgd wordt door de rangen 'nasîr mutaqaddim', 'murashah lil'adwiyya', 'adû mutaddarib', 'adû âmil', 'adû firqa', 'adû shu'bah', 'adû far'a' en 'adû qiyadat al qutr/qutriyya' (administratief dossier, stuk 13); (ii) de groepseenheid 'Shuhba' bij de Baathpartij kleiner is dan de 'Firqa' (administratief dossier, stuk 4, p. 6), terwijl uit de landeninformatie blijkt dat verscheidene groepen of 'Firqa's' een sectie of 'Shu'bah' vormen (administratief dossier, stuk 13).

Waar verzoeker zich inzake zijn beperkte kennis omtrent de activiteiten van zijn vader en broer voor de Baathpartij en de ideologie en organisatie van deze partij, beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen aangaande het feit dat hij zelf niet actief geweest is voor de Baathpartij, zijn analfabetisme en zijn geheugenstoornissen, treedt de Raad verweerder bij daar waar deze vaststelt dat (i) hij blijkens zijn verklaringen door zijn moeder, vader en broer werd geïnformeerd over het politiek activisme van zijn vader en dat van de zoon van een hooggeplaatste Baathist verwacht kan worden dat deze kennis heeft van de meest elementaire informatie over de Baathpartij; (ii) hij blijkens zijn verklaringen wel degelijk enige scholing heeft genoten en het bovendien niet aannemelijk is dat verzoeker als zoon van een hooggeplaatste Baathist nauwelijks scholing heeft genoten vermits een goede scholing door de Baath hoog in het vaandel wordt gedragen en Baathisten vele privileges kregen, waaronder op het vlak van

onderwijs; (iii) uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker bij machte was zijn asielrelaas op een functionele, zelfstandige en gedetailleerde wijze uiteen te zetten.

De schending van artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd. Verzoeker maakt immers niet aannemelijk dat de commissaris-generaal geen rekening zou hebben gehouden met enig feit of element dat de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht zou kunnen stellen.

Verzoekers argumentatie vermag bijgevolg niet het totaal gebrek aan kennis omtrent de essentie van zijn vervolgingsrelaas, *in casu* de positie van zijn vader ten tijde van het Baathregime, in zijn hoofde te vergoelijken. Het betreft te deze immers het kernaspect van zijn asielrelaas. Van verzoeker kan worden verwacht dat hij, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielaanvraag, de feiten die de aanleiding waren voor zijn vlucht op een geloofwaardige manier zou kunnen weergeven om het gevaar voor vervolging in zijn thuisland te verantwoorden.

Waar de commissaris-generaal het terecht opmerkelijk acht dat verzoekers vader, zijn beweerde politieke profiel mede in acht genomen, pas vijf jaar na de val van het Baathregime is vermoord door sjiietische milities, stelt verzoeker, verwijzende naar de *"Eligibility Guidelines for assessing the protection needs of Iraqi asylum seekers"* van april 2009, dat het risico voor oude Baathisten pas ter gelegenheid van de verkiezingen in 2005 opliep. Dient te worden opgemerkt dat deze tekst meldt dat leden van of geassocieerden met de Baathpartij reeds sinds de val van het Baathregime in het vizier worden genomen door sjiietische milities: *"Since the fall of that regime, and in particular since the elections in 2005, when Shi'ite parties came to power, these persons have been the subject to systematic attacks, mainly by Shi'ite militias"*. Dit klemmt des te meer daar verzoeker aanvoert dat zijn vader, als controleur van twee wijken, deserteurs en opposanten arresteerde (gehoorverslag, p.5-6).

Voor het overige beperkt verzoeker zich ertoe zijn verklaringen zoals afgelegd op het Commissariaat-generaal te herhalen aangaande het feit dat men twee maal het huis is binnengedrongen maar dat zijn vader zich heeft kunnen verbergen in een put en niet gevonden werd. Dit volstaat geenszins om de bestreden motivering te ontcrachten die op goede grond stelt dat het niet geloofwaardig is dat zijn vader gedurende vijf jaar niet bij de kraag gevat werd aangezien sjiietische milities na de val van het Baathregime de zuidelijke provincies domineerden en controleerden.

De voormelde vaststellingen ondergraven dan ook de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen inzake het activisme van zijn vader en broer voor de Baathpartij. Bijgevolg wordt ook de geloofwaardigheid ondermijnd van de door verzoeker aangevoerde problemen met sjiietische milities die hieruit voortvloeien.

Waar verzoeker voorhoudt dat hij deel uitmaakt van een risicogroep en te deze verwijst naar de *"Eligibility Guidelines for assessing the protection needs of Iraqi asylum seekers"* van april 2009 van UNHCR, dient te worden opgemerkt dat dit rapport informatie betreft van louter algemene aard die geen betrekking heeft op zijn persoon.

Wat betreft de door verzoeker ter terechtzitting bijgebrachte nieuwe stukken dient te worden opgemerkt dat deze stukken faxkopieën betreffen zodat hieraan, omwille van de manipuleerbaarheid van dergelijke faxkopieën door knip- en plakwerk, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

Dient daarenboven te worden opgemerkt dat verzoeker een attest bijbrengt van de Iraakse politie inzake een klacht die de zuster van verzoeker zou hebben neergelegd op 7 augustus 2010 bij de politie van Bassora terwijl verzoeker van dergelijke klacht geen melding maakte tijdens het gehoor op 18 februari 2011. Uit het attest van het Centre Damans inzake verzoekers geestesgesteldheid kan niet opgemaakt worden dat verzoeker in de onmogelijkheid was om een coherent en consistent relaas te doen zodat het niet aanvaard kan worden als verantwoording voor de voorgehouden geheugenproblemen.

De ter terechtzitting neergelegde stukken vermogen derhalve niet te leiden tot een ander oordeel.

De stukken die zich in het administratief dossier bevinden (administratief dossier, stuk 12) vermogen omwille van de pertinente en terechte motivering dienaangaande in de bestreden beslissing, welke door de Raad wordt overgenomen, evenmin afbreuk te doen aan het voorgaande.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Waar verzoeker de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus vraagt, dient te worden opgemerkt dat gelet op de *sub* 2.2.7. gedane vaststellingen aangaande zijn asielrelaas en de overige

elementen in het dossier, verzoeker niet aantoont dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

De internetartikels waarnaar in het verzoekschrift verwezen wordt noch deze die terechtzitting worden neergelegd, betreffen algemene informatie die geen afbreuk kan doen aan de uitgebreide, meer gedetailleerde informatie in het administratief dossier waaruit blijkt dat omwille van de veiligheidssituatie in Basra er voor de burgerbevolking geen reëel risico is op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

2.4. Daar waar verzoeker op algemene wijze alludeert op een gebrek aan zorgvuldig onderzoek dient te worden opgemerkt dat hij niet *in concreto* uitwerkt waar en op welke wijze de commissaris-generaal het zorgvuldigheidsbeginsel zou hebben geschonden. Dit beginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, meer bepaald het verslag van de DVZ en de vragenlijst en het gehoorverslag van het CGVS. Verzoeker kreeg de kans om zijn asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. De commissaris-generaal heeft zijn asielaanvraag op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden.

2.5. De middelen zijn niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS